

[Krag.]

stemme Ryggen imod, hvis tilsvarende Tendenser som dem, vi dengang oplevede, i den kommende Tid presser sig frem, og det bør vi utvivlsomt være forberedte paa, hvis Krigstilstanden med alle dens økonomiske ulykkelige Følger varer ved.

Blandt alle de charmerende Egenskaber, Dr. Brandes havde, var ikke mindst den Aabenhjertighed, som han ved de allerfleste Lejligheder gav Udtryk for, og han erkendte da ogsaa aabent, at det var Børsspekulanternes Gevinster, han var ude efter at blive Partner i. Han vilde altsaa ikke bremse, thi det var efter hans Opfattelse Bankernes Opgave, en Opgave, som Bankerne imidlertid lod uløst, og derved opnaaede ogsaa Dr. Brandes det Formaal, han havde sat sig, idet de 1½ Mill. Kr., som han havde regnet den første Særskat paa dette Omraade skulde indbringe, jo langt blev overskredet, ligesom ogsaa Skattesatserne blev fordoblet og mere end fordoblet ved de forskellige Vedtagelser paa dette Omraade, som gennem Aarene fandt Sted.

De Beløb, der gik ind, var jo ogsaa meget betydelige, i 1917—18 13,4 Mill. Kr., i 1918—19 ikke mindre end 30,8 Mill. Kr., men allerede i 1919—20 faldt de atter ned til 13,4 Mill. Kr., og saa var jo i Virkeligheden Heksesabbaten endt, for i 1920—21 gik Provenuet af denne Beskatning ned til 3,6 Mill. Kr., og jeg erindrer, hvorledes man dengang, i Finansminister Neergaards Tid, fandt sig foranlediget til at nedsætte denne Skat fra 5 til 3 pro mille, fordi den viste sig hemmende for den legitime Omsætning paa Fondsbørsen, en Omsætning, som jo ingenlunde er af det onde, tværtimod. Jeg haaber derfor ogsaa, at naar den højtærede Finansminister nu faar en Udvidelse af denne Lovgivning, saaledes som han har foreslaaet, vil han trække Grænsen mellem legitim og mindre legitim Aktieomsætning paa en saadan Maade, at han ikke lægger den første afgørende Hindringer i Vejen. Provenuet har jo siden kun været 1½ Mill. Kr., og da Finansminister Bramsnæs i 1933 atter satte Skatten op til 5 pro mille, regnede han kun med en Merindtægt derigenem paa ca. 400 000 Kr.

Altsaa, jeg regner ikke med, at dette Lovforslag faar nogen som helst moralsk Betydning i Retning af at bremse Spillelysten paa Børsen. Jeg tror, Ministeren vil komme til at gøre den Erfaring, at jeg har Ret i denne Betragtning. Men Penge vil der jo kunne faas derigenem. Dog tror jeg ikke, at den højtærede Minister paa nogen Maade skal regne med Resultater, der min-

der om de Brandes'ske. Ja, naturligvis, hvis der i den kommende Tid bliver fri Bane for Margenspekulation i Aktier, saaledes som der var i de svundne Verdenskrigsaar, kunde maaske det pengelige Merudbytte af Loven blive betydeligt. Margenspekulationen er en Spekulationsform, som er forargelig og ulykkebringende for mange Mennesker og for Samfundet som Helhed, men gennem Overenskomst mellem Bankerne om en kraftig Bremsning af Belaanningen, hvis Maksimum, saa vidt jeg ved, er sat til 80 pCt. af Aktiens Paalydende, er der dog i nogen Maade sørget for, at vi ikke kommer til at gennemleve noget, der tilnærmelsesvis naar de modbydelige Højder, hvortil Spekulationsvanviddet hævede sig under Verdenskrigen. Men jeg spørger den højtærede Minister: Mon ikke der kunde være Anledning til at optage til Overvejelse ved Siden af den Bremse, som gennem Bankoverenskomsten er lagt paa denne skadelige Spekulation, at give et Bidrag ogsaa Lovgivningsmæssigt, hvis det skønnes fornødent. Det er nemlig ad den Vej, den Opgave, som Ministeren synes at have sat sig, skal løses, og ikke ved en Skattelov; en saadan vil, som sagt, i moralsk Henseende blive uden Betydning.

Vi har dog fra mit Partis Side intet som helst imod at fortsætte denne Lovgivning og heller intet imod, at den udvides som foreslaaet, og hvis den kan give Ministeren nogle Hundredtusinde aarlig i Kassen i den nærmeste Fremtid paa Bekostning af visse Omsætninger paa Fondsbørsen, skal det saamænd være Ministeren vel undt, ogsaa hvis den eventuelt kunde give nogle faa Millioner.

Jeg er imidlertid ikke helt sikker paa, at Skellet mellem de to Omsætningsgrupper A og B er det rette. Tager vi et Aktieselskab, som i normale Tider vegeterer under ret trange Kaar, og hvis Aktier den 31. August stod i Køberkurs 60, men som paa Grund af sin særlige Art netop i Krigstider faar mægtig gode Chancer, og hvis Aktier nu omsættes til en Køberkurs af 120, altsaa med en Fortjeneste af 100 pCt., saa skal denne Aktieomsætning beskattes efter Klasse A; men hvis et Selskab i ordinære Tider staar i en overordentlig høj Kurs, f. Eks. i en ret konstant Køberkurs af omkring 200 — lad os sige, at Køberkursen den 31. August var 198 —, og Aktierne i Selskabet nu stiger til 225, altsaa 27 Points eller en Stigning af godt 12½ pCt., saa skal Omsætningen i et saadant Selskabs Aktier beskattes efter Klasse B. Mig forekommer dette lidet rimeligt, og jeg vilde gerne høre en nærmere Be-